

Yatakta On Beş Saniye

– Deniz Pınar · 22 Eylül 2013

Gözlerimi açtım.
tavan yine aynı.
Gözlerimi kapadım.
Karanlık, o da aynı.

Pencereyi, demir parmaklık gibi gördüğüm kirpiklerimin arasından süzülen güneşin yüzümdeki sıcaklığı ile hissedebiliyorum.
sabah ayazında kalmışcasına batıyor gözlerime ayyaş bir üşümüşlük.
ben küçükken de kirpiklerim gözüme kadar gelir ve acıtır.
O zamanlar bu kadar acıtmamasının nedeni sanırım,
çingenelerin mesken tuttuğu, küçük çocukları afsunladığı o dönemde tek yanılgımın,
zamane çingelerinin dövmeleriyle beni cezbedişi,
uzun kirpikli çocukları öpmesi,
büyük göğüsleriyle
kafamı kendinlerine yaslamalarıydı .
Ama nefeslerindeki o dayanılmaz tütünün kokusuyla,
anlamadığım zırvalarla
hep ürkütülen, korkutulan ruhumla
hayatımın dışlanmışlığının son perdesindeki
uysal karakteri oynadım.

Gözümü açtım.
Tavan yine aynı.

müstakil bir evin yanan sarı ampulünün bekçiliğinde
güneş yavaş yavaş terk ediyor tüm bedenimi.
güneş doğuyor mu batıyor mu
Arafta, bilemiyorum .

Gözümü kapattım.

Mavi bir bulut yavaş yavaş tavanımdan ayrılarak
penceremden, şehrimden, denizlerden geçti.
türkçe konuşan insanların ülkesini geçerek

daha önce hiç duymadığım bir dilin konuşulduğu çöle yolcuğa çıktı.
ayaklarımı ellerim,
ellerimi ayaklarım gibi düşünüp bir örümcek gibi hissettim.
ben gözüm kapalıyken bile tebessüm edebilirim.

Gözümü açtım.
Burnum hala üşüyor.
Hayattayım...

Gözümü kapattı yüreğim.
Mardinin tüm sokakları, o kadar dar değilmiş.
uyduruk yalanlarıyla süslenmiş tarih kitabımın arkasında
o büyük harflerle yazılan başkentimsi tamlamayı
-ki neden gözüme sokuldu bunca yıl bu harfler
ve neden hep taştan bir adama saygı duruşunda bulunduk tanrıymış gibi
her kış sabahı
ve üşür insan hele ki tepesinde sıcak soğuşun boğazına çatarken,
kafatasımı çatlatırcasına kaynatan yazları da hiç unutmam
sıradaki bekleyişleri-
ordaki gibi basit bir kroki ya da küçük bir köy değildi.

Gözümü açtı sağ kulağımdaki korku.

Midyattaki köhnemiş bir caminin
gür yapılı megafonuyla seslenen zat'ında vaktiyle dediği gibi ;
-Sağa yatıp bilmem kaç fatiha okursa çocuklar, rahat uyur.
Sağıma yatıp solumla düşündüm ben ama
o gün bugündür sağ kulağım hep daha az işitir .

"Gözümü kapattı katli vacip bir düş
Anlattım olmayanı
aslında en olanları."

.